

Wiesław Alojzy Mering

List gratulacyjny dla Jubilata ks. prof. Wojciecha Frątczaka

Studia Włocławskie 16, 7-8

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WIESŁAW ALOJZY MERING
Biskup Włocławski

LIST GRATULACYJNY DLA JUBILATA KS. PROF. WOJCIECHA FRĄTCZAKA

Drogi Księżu Profesorze!

Cieszę się bardzo, że rok 2014 jest dla Księdza Profesora ważną datą; zarówno jeżeli chodzi o lata życia, jak i o kapłańską służbę: właśnie ją chcę podkreślić. Życie bowiem Drogiego Solenizanta, na każdym etapie, pozostało służbą.

Zaczął się od pracy w Kurii. Te zajęcia nie są zwykle szczególnie cenione przez diecezjalne duchowieństwo. Oznaczają przecież stałą dyspozycyjność, konieczność prawdziwej kultury ducha, kompetencje, zazwyczaj marne uposażenie, umiejętności koncyliacyjne, opanowanie i dużą dozę altruizmu. Mało to? Wśród osobowościowych cech Księdza Profesora musieli je zauważać Biskupi Włocławscy, skoro wybierali, kolejno, Księdza Profesora na współpracownika.

Rodzajem służby dla Kościoła i Diecezji jest praca naukowa, którą Ksiądz Profesor od wielu lat pełni. W dydaktyce zarazem, prowadząc głęboko erudycyjne zajęcia, ucząc warsztatu naukowego rasowego historyka Kościoła, jak i stawiając wysoko poprzeczkę wymagań wobec studentów. Legendy krążące o egzaminach u księdza profesora Frątczaka – potwierdzają tylko prawdę, że dobry nauczyciel ćwiczy intelekt studenta – zapalając go miłością do przedmiotu oraz traktuje go poważnie – stawiając wysokie wymagania.

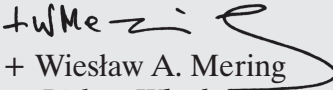
Ostatnie lata wiązały coraz silniej Księdza Profesora z Wydziałem Teologicznym UMK w Toruniu. Także tej pracy oddał Ksiądz Profesor

cały intelekt i serce. Kościół potrzebuje kolejnych zastępów chrześcijan świątłych, doskonale wykształconych, nie ulegających małoduszności, poprawności politycznej, gotowych do poszukiwania Prawdy, a nie ulegających bezkrytycznie „prawdzie” przynoszonej przez media, złą kulturę, ideologiczną papkę. Za to, że Ksiądz Profesor wykonywał swoje zadania świadom wspomnianych wartości – chcę dzisiaj podziękować. Gratuluję odwagi, jasnego widzenia spraw i nazywania ich po imieniu.

Mówi się, że „historia jest nauczycielką życia”. To prawda: znajomość przeszłości pozwala uniknąć błędów dzisiaj i w przyszłości. Ksiądz Profesor nie bał się formułować tez zdecydowanie i otwarcie. Nie bał się też odmienności zdania. Solon ostrzegwał, że postępuje bezprawnie nie ten, kto posiada inne zdanie od „powszechnie” obowiązującego, lecz ten, kto nie pozwala swobodnie go głosić; za pospolitych przestępców uważał tych, którzy bali się polemiki. W nauce, która przecież szuka prawdy, polemika jest dowodem innego widzenia drogi prowadzącej do prawdy.

Tej uporczywej wierności prawdzie – raz jeszcze gratuluję. To piękna i ważna cecha: tylko ona może nas doprowadzić do obcowania z Prawdą Najwyższą!

Boskiemu Nauczycielowi Prawdy – polecam Osobę Dostojnego Jubilata!

+ Wiesław A. Mering
Biskup Włocławski